

Poskus prevrata v Sudanu se ni posrečil

Skupina častnikov naj bi bila pretekli teden skušala v reči vlado predsednika gen. Nimeiryja.

KAIRO, Egipt. — Vlada predsednika Gaaferja Al-Nimeiryja je objavila, da je preprečila poskus prevrata in umora predsednika republike. Na čelu zarote naj bi bil upokojeni general Rahim M. Shannan s skupino častnikov. Vodnika in 11 njegovih sodelavcev so oblasti pretekli teden prijele.

Oblasti, ki so zarotnike prijele in jih zasljujejo, predno bodo stavljeni pred vojaško sodišče, trdijo, da zarotniki niso imeli nobene zveze ne s kako domačo ali s kako tujo politično skupino. Posebno glasno zanikajo vsako zvezo zarotnikov z drugimi arabskimi državami.

Znano je, da je bil Sudan v zadnjih letih v trenjih z Egiptom in z Libijo. Do teh trenj je prišlo največ zaradi odmikanja Sudana od Zveze arabskih republik, katere zamisel je Nimeiry pred par leti sprejel, pa se nato od nje odmaknil, ko se je pobotal s črnci Anja-Anja v južnem delu Sudana, ki so se upirali vladi v Kartumu in arabski prevlasti skozi ducat let.

Nimeiry jim je priznal samo- upravo in jim dodelil primerno udeležbo pri vodstvu republike. Sudanski črnci ne vidijo nobene potrebe po vstopu Sudana v kako arabsko federacijo, ker bi bil v tem slučaju njihov položaj samo oslabljen.

Odmik Sudana od povezave z Egiptom, Libijo in Sirijo je povzročil posebno napetost z Libijo, kjer je njen predsednik Kadafi hud arabski nacionalist. Zameril je Nimeiryju odmik posebno še tudi nemara zato, ker sta mu Kadafi in egiptski Sadat maja 1971 pomagala nazaj na oblast, ko ga je skupina levičarskih vojakov z nje poglana in zaprla. Nimeiry je videl v tem prevratu roko Sovjetske zveze in je pognal njene vojaške strokovnjake iz Sudana.

V zadnjih tednih naj bi se bili odnosi med Kartumom in Kairo-rom začeli izboljševati, nič takega ni bilo še slišati o odnosih med Kartumom in Tripolisem.

Pomanjkanje naravnega plina vzrok težav

NEW YORK, N.Y. — Časopis Industry Week pravi, da je glavni vzrok pojavljajoče se "krize energije" v ZDA manjšajoča se zaloga naravnega plina. Nekdaj obilne zaloge naravnega plina so postale manjše in postajajo vedno manjše, ko so odkritja naravnih ležišč skoro izostala, obstoječa pa se črpajo.

Splošna sodba je, da je treba porabo plina omejiti, tega začeti pridobivati iz premoga in ga istočasno tudi uvažati iz prekomorskih dežel v tekočem stanju. Seveda bo ves ta plin precej dražji od sedanjega.

Vremenski prerok

Delno oblačno, najvišja temperatura okoli 28. Zjutraj ob 6. je bilo na Hopkins letališču 13° F., v Akronu in Cantonu pa 7° F.

William P. Clements

SPORNO POSEL — Predsednik Nixon je imenoval za obrambnega podtajnika Williama P. Clementsa, ki je povezan s petrolejsko industrijo v Teksasu. Komaj je bilo imenovanje objavljeno, že je bila puščena v javnost vest, da je zapleten v neko tožbo v Argentini, kjer naj bi bil sokriv prikrajšanja nagrade nekemu posredniku za pridobitev pravic za iskanje in izkoriščanje petrolejskih ležišč v Argentini.

Novi grobovi

Frank Zupancic

V nedeljo zvečer je umrl 90 let stari Frank Zupancic s 6726 Edna Avenue, vdovec po l. 196. umrli ženi Magdaleni, roj. Jurkovek, oče Louisa, Josepha, Madeline, pok. Franka in pok. Edwarda, stari oče Roberta in Carol. Pokojnik je bil rojen v Ljubljani, od koder je prišel v ZDA pred 68 leti. Do leta 1964 je bil zaposlen pri W. S. Tyler Co. skozi 58 let. Bil je član ADZ št. 1 in ustanovitelj Slovenske narodne čitalnice. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Avenue v četrtek ob 8.15 zjutraj, v cerkev sv. Vida ob 9., nato na All Souls pokopališče. Družina priporoča v njegov spomin darove za Slovenski dom za ostarele na Neff Rd. Truplo pokojnika bo položeno na mrtvaški oder nocoj ob 7.

Peter Raab

Na svojem domu na 852 E. 147 St. je umrl 58 let stari Peter Raab, bivši soprog Amalie Raab, roj. Kalin, pastorek Elizabeth Kovach Raab, brat Georgea, Jean Androvski, Stevena, Williama, Alberta Kovach in Andrewa Kovach. Pokojnik je bil rojen na Češkoslovaškem in je prišel v ZDA l. 1923. Bil je posredovalec pri prodaji nepremičnin in je vodil svoj posel v okviru Peter Raab Realty Co. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v sredo ob 1. popoldne. Na mrtvaškem odru bo samo danes popoldne od 2. do 5. in zvečer od 7. d 9. Namesto vencev priporočajo darove za Slovenski dom ostarelih na Neff Rd.

Meany ga je poučil

WASHINGTON, D.C. — Peter Brennan, vodja gradbenega delavstva v New Yorku, ki ga je predsednik Nixon imenoval za novega delavskega tajnika, se je pred senatnim odborom tekmo zasliševanja odlično odrezal.

Poznavalci položaja trdijo, da ga je George Meany, glavni predsednik AFL-CIO, ki je v teh stvareh izkušen, dobro poučil o vseh možnostih in zahtevah.

Jugoslavija bo dobila močno zvezno policijo

Zvezni javni tožilec je izjavil, da je v Jugoslaviji potrebna in bistvena okrepitev zvezne policije.

BEOGRAD, SFRJ. — Ni še minilo 7 let, ko je Tito odstavil podpredsednika in svojega ožjega sodelavca Aleksandra Rankovića, načelnika zvezne policije, ki si je privrščil to šalo, da je dal postaviti prisluškovalne mikrofone celo v samo Titovo spalnico v enem izmed njegovih pogostih bivališč. Tedaj ni letel samo Ranković, ampak tudi njegov namestnik in vodstvo zvezne policije, ki je s trdo roko nadzirala vso državo.

Po odslovitvi Rankovića so zvezno policijo zmanjšali in ji vzeli večji del pravic in oblasti. Te so bile v dobri meri prenesene na republiške policije, oziroma na republiško varnostno službo. Zdaj se je oglašil zvezni javni tožilec dr. Panta Marina in izjavil, da je okrepitev zvezne policije in njenih pravic nujna za izvajanje zakonov in za odločno preganjanje obtožnih.

Zvezni tajni tožilec pravi, da to preje ni bilo tako nujno, dokler je glavni zvezni javni tožilec menoval in nastavljal javne tožilec v posameznih republikah, ker so ga morali ti poslušati. Sedaj jih imenujejo republiške zakonodajne in so odgovorni tem. Za primer potrebe je navedel dr. Marina slučaj satiričnega lista v Nišu v Srbiji, ki je prinesel zgodbo "Pismo", v kateri si je "na zvit in nesramen" način privoščil Tita, pa lista niso ustavili, ker je bila sobota in je bil ured republiškega javnega tožilca zaprt.

Nepotreben vrišč v Damasku

JERUZALEM, Izr. — Izrael-ki častnik je v razgovoru o možnosti in nevarnosti vojne s Sirijo dejal, da resnične nevarnosti za vojno na tem področju ni, ker Sirijci ne predstavljajo nobene nevarnosti, sami pa do- ročno vedo, da če kaj resnega začnejo, da "smo mi lahko v 35 minutah v Damasku, ne da bi oni mogli kaj storiti".

Iz slov. nasebin

LORAIN, O. — V nedeljo, 21. januarja 1973 je umrla v bolnišnici sv. Jožefa Antonia Skerjanc, 83 let stara rojakinja, doma v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA l. 1920, stanujoča na 1669 E. 33 St. v Lorainu, članica fare sv. Cirila in Metoda, ADZ št. 40 in SZZ. Pokojna je bila dolga, bolna. Zapustila je moža Josepha, s katerim je bila poročena 36 let, pastorko Mrs. Earl (Rose) MacDonald (Bronx, N.Y.) ter sestri Mrs. Frank Anzelc v Lorainu in Ivanko Samec v Jugoslaviji.

Pogreb je bil iz Emil Dovala pogrebnega zavoda v sredo, 24. januarja, v cerkev sv. Cirila in Metoda ob 11. popoldne, nato na pokopališče Kalvarija.

Malezija ne ve nič za nacionalistično gverilo

Malezijska vlada je zavrnila trditev, da so gverilci v Maleziji, Tajski in Burmi v prvi vrsti nacionalisti, šele potem komunisti.

KUALA LUMPUR, Mal. — Znani ameriški list The New York Times je v enem svojih nedavnih člankov trdil, da so gverilska gibanja v Maleziji, na Tajskem in v Burmi, pa tudi na Filipinih na široko priznana kot v prvi vrsti nacionalistična, nato šele komunistična.

Izjava ministrstva za informacije Malezije pravi, da to prav gotovo ne velja za Malezijo. "Komunisti v tej deželi niso bili nikdar drugačni, kot so se sami izdajali. Celo Chin Peng (vodnik komunistične gverile v Maleziji) ni nikdar skušal trditi kaj takega. Značaj Komunistične partije v Maleziji se od izrednega stanja (1948-1960) ni prav nič spremenil. Je še vedno komunistična prvo in komunistična na zadnje," ugotavlja izjava malezijskega ministra.

Tudi na Tajskem in v Burmi ter na Filipinih nemara ni dosti drugače. Res je vendar, da vse levičarstvo in seveda vsa uradna komunistična propaganda označuje vsa ta gibanja za "narodno- svobodilna" ne za "komunistično revolucionarna", kar v stvari dejansko so.

TUDI NOVI PRORAČUN NE BO URAVNOVEŠEN!

Predsednik Nixon je poslal včeraj Kongresu predlog zveznega proračuna za leto 1973-74, v katerem je predviden primanjkljaj 12 milijard dolarjev.

WASHINGTON, D.C. — Pretekli petek je predsednik Nixon obrazložil kongresnim vodnikom, ki jih je povabil v Belo hišo, temelje proračunskega načrta za leto 1973-1974. Predvideno je, da bo imela zvezna vlada skupno 268.7 milijard dolarjev in preko 256 milijard dolarjev. Primanjkljaj je torej predviden na 12.7 milijard dolarjev, nekako polovico manj kot v tekočem proračunskem letu.

Kongres je predsednik pozval, naj odloči skupno vsoto izdatkov v zveznem proračunu, ker edino na ta način je izdatke mogoče držati v mejah in preprečiti povišanje davkov, povečanje obrestne mere in seveda porast inflacije. On sam bo storil vse, kar je v njegovi moči, toda sodelovanje Kongresa je bistveno.

Za narodno obrambo je v novem proračunu določenih 79 milijard, 4.2 milijard več kot v tekočem. Glavni vzrok sta povišanje plač vojaškemu osebju in inflacija, ki je povišala cene oskrbe narodne obrambe. V predlogu ni nobene pomoči za obnovo Vietnama po vojni. Proračun je na splošno omejen povsod, očitno je, da so sestavljali skušali skupno vsoto izdatkov omejiti do skrajnosti.

Predsednik je pozval kongresne vodnike, naj podpro njegov predlog omejitve izdatkov, ker le na ta način bo mogoče preprečiti povišanje sedanjih davkov. Davkoplačevalci so že tako prizadeti, ker morajo plačevati z novim letom višje prispevke za Social Security.

V okviru varčevanja je predsednik Nixon poslal Kongresu predlog za reorganizacijo javne uprave, v katerem je priporočil opustitev treh uradov v Beli hiši, ki niso več potrebni v sedanjem obsegu in obliki. To so Urad za načrtovanje za stiske, Urad za znanost in tehnologijo ter Narodni svet za acronavtikvo in vesolje. Ukinitve bo zmanjšala število uposlenec v Beli

hiši za 389 oseb in zmanjšala stroške za 2 milijona. Napovedal je, da bo osebje v Beli hiši znižal z novimi ukrepi za na manj kot polovico sedanjega.

V glavnem predvideva novi zvezni proračunski načrt omejitve izdatkov za socialno skrbstvo, ki so v času Johnsonove "velike družbe" izredno narasli. Tako bo opuščen "Urad za gospodarske priložnosti", ki je vodil "vojno proti revščini". Kljub vsemu so kongresni vodniki v glavnem izjavili, da bodo podpirali predsednikov načrt zmanjševanja zveznih izdatkov. Težava bo nemara v tem, da se bodo težko zedinili z njim v tem, kje je izdatke mogoče zmanjšati.

Sam glavni poštar ni zadovoljen z dostavo

Elmer T. Klassen: Niti jaz nimam rad dostave pošte, ki sem jo deležen!

WASHINGTON, D.C. — Poštno poslovanje je res strašno zavnikrno. Ljudje se na splošno pritožujejo, da hočejo vedno boljše plače, pa vedno manj dela in še tega, ki bi ga naj vršili, opravljajo skrajno zanikrno. Vse govornje o izboljšanju poštne organizacije in izboljšanju dostave doslej ni dalo veliko koristi.

Zadnjič si je nekdo privoščil šalo in je poslal pismo po redni pošti, drugo pa s konji iz Philadelphie v Washington. Konjska pošta je pismo preje dostavila in tako pokazala res skrajno nemo- gočo poštno dostavo v zadnji tretjini 20. stoletja, ko je človeku uspelo poleteti na Luno in se od tam srečno vrniti.

Ko so zadnjič vprašali glavnega poštarja Elmerja T. Klasse- na, kakšni so izgledi za izboljšanje, niso bili njegovi odgovori nič kaj prepričevalni. Poslušalci so si najbolj zapomnili njegovo pripombo: Niti jaz nimam rad dostave pošte, ki sem jo deležen! V Kongresu se nekateri močno jeze, da oglašja in priporoča pošta pošiljanje pism po letalski stane za ZDA 11 centov, po redni prvega razreda pa 8 centov.

Moskva bo imela besedo

WASHINGTON, D.C. — Diplomatski krogi topozarjajo na dejstvo, da sta v komisiji za nadziranje premirja v Vietnamu cd komunističnega bloka Poljska in Madžarska. V obeh teh državah ima Sovjetska zveza svoje vojaštvo in s tem tudi trden vpliv in — besedo.

Če bi hotela torej Kitajska kako vplivati na poslovanje komisije, bo pri Poljakih in Madžarih težko kaj opravila. Morda bo poskušala kaj več zvedeti in posredovati preko Kanade in Indonezije, s katerima je v dosti sprejemljivih odnosih, četudi v Djakarti še niso pozabili kitajske podpore indonezijskim komunistom pri njihovem poskusu državnega udara septembra 1965.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Klub slovenskih upokojencev v Euclidu ima sejo v četrtek, 1. feb. ob 2. popoldne v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Po seji bodo okrepčila.

Razprodaja — Danes se začne v Louis Major trgovini s čevlji na 6410 St. Clair Avenue velika razprodaja čevljev. Trajala bo do 17. februarja.

Jezero uničuje — Vodna raven v jezeru Erie je sedaj precej preko običajne, ker je bilo lani več padavin kot običajno. Kadar pritisne zahodni ali severni veter, buta vodovje v obalo in to hudo uničuje. Privatniki se že skozi leta prizadevajo za javno pomoč pri varovanju svoje zemlje ob jezeru, pa jo niso dobili. Sedaj bodo menda zastopniki vseh 10 okrajev v Ohio vzdolž jezerske obale skupno posredovali za tako pomoč pri državni in zvezni vladi.

V glavnem iz Minnesote V zadnjih 50 letih je prišlo okoli 80% železne rude v ZDA iz področja Mesabi v Minnesoti.

Zadnje vesti

SAIGON, J. Viet. — Čeprav je bila ustavev sovražnosti v Vietnamu uradno proglašena že pred dvema dnevi in pol, bojevanje še ni prenehalo. Boji se vrše v raznih delih Južnega Vietnama, vendar na splošno v manjšem obsegu. Pravijo, da je vzrok temu poskus rdečih v zadnjih urah pred koncem vojne zavzeti čim več ozemlja in naselij. Vladne sile so rdeče nato od tam skušale in jih še vedno skušajo pregnati. Tako jim je uspelo zavarovati pokrajinsko glavno mesto Tay Ninh, ki bi ga radi rdeči proglasili za svoje glavno mesto. Mesto, ki šteje koli 100,000 prebivalcev in leži le 60 milj severozahodno od Saigona, je sedaj spet trdno v vladnih rokah.

LOS ANGELES, Kalif. — Oblasti so prijele 77 let starega Armenca Gorgena N. Yankiana iz Santa Barbara in ga obtožile, da je umoril turškega konzula in njegovega pomočnika v Los Angelesu. Obtoženi je znan kot gospodarstvenik in pisec. Oba Turka je izjavil v svoj dom, kjer jima je obljubil ogled "stare turške slike". Ko sta se vabilu odzvala, ju je ustrelil. Stari Armenec se naj bi bil maščeval za turške pomore Armenec leta 1915, ko so Turki pomorili tudi več članov njegove družine. Turki so tedaj pomorili na deset tisoče Armenecv, v katerih so videli svoje verske in krvne sovražnike.

RIM, It. — Laszlo Toth, madžarski emigrant, ki je poškodoval lani Michaelangelovo Pieta v cerkvi sv. Petra, je bil poslan za dve leti v umobolnico. Kazenski postopek proti njemu so ustavili. Pieta je bila pred Božičem obnovljena.

WASHINGTON, D.C. — Prihodnji teden pride sem na uradni obisk jordanijski kralj Hussein, ki bi rad pridobil predsednika Nixna za nov napor za pomiritev Srednjega vzhoda.

ZIMSKA LEPOTA NI VEDNO PRIJETNA — Na zgornji sliki vidimo prirodo v blešče- čih zimski obleki, na spodnji pa velik tovornjak, ki je v snegu zapeljal s ceste v jarek in ga spravljajo nazaj na trdno pot.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

33

No. 21 Tuesday, Jan. 30, 1973

Mir ali samo kratko premirje?

II.

Lyndon B. Johnson bi bil morda v Vietnamu s svojim vojaškim nastopom uspel, ko bi nastopil naglo z vso silo in takoj tudi neposredno proti samemu Severnemu Vietnamu, kjer je bilo središče in vodstvo sovražnika. Adm. Moorer je zadnjič odkrito in jasno povedal, da bi bil z vojaškega stališča to edino možen, učinkovit nastop, ki bi privedel do uspeha.

Leta 1965 se v Washingtonu za tak "drzen" korak ni mnil nihče odločiti, vsi so se še preživjo spominjali, kako je ameriški pohod v Severni Koreji proti reki Jalu povzročil kitajski poseg v korejsko vojno, o kateri so v Washingtonu mislili, da je že zmagoslavno končana. Politični, pa tudi vojaški vodniki ZDA so torej v glavnem uporabili omejeno rabo oboroženih sil v upanju, da bo ta privedla do omejenega cilja, ustavitve hanojskega napada na Južni Vietnam.

Ko se je uspeh izmikal, je L. B. Johnson povečaval "pritisk" v vednem upanju, da bo s prihodnjim korakom uspel. Postopno povečevanje pritiska je dajalo rdečim možnost postopnega pripravljavanja obrambe in novih sredstev v boju proti ameriškim oboroženim silam. Sovjetska zveza in Kitajska sta očitno in z vsemi sredstvi podpirali Hanoi. Orožje in vse potrebščine so vozili tja po železnici, še več pa po morju. ZDA kljub svoji odločni premoči na morju in v zraku niso zaprle pristanišč in ne pretrgale zveze na kopnem. Niso hotele "izzivati" Kitajske in Sovjetske zveze. Ostale so v boju z eno roko privezane na hrbtno. Odločnejši v tem pogledu je bil šele Nixon, ki je lani v maju odredil miniranje pristanišč Severnega Vietnama.

Poskusi rešiti spor s pogajanjimi niso uspeli. Johnsonovi pozivi in vabila no nateleli na gluha ušesa v Moskvi, Peking in v Hanoi. Predsednik ZDA je upal, da se bo pomiril s Sovjetsko zvezo in je v to smer pripravil tla že na svojem srečanju s predsednikom sovjetske zveze Kosyginom v Glasboro 1967.

Vsi upi na pomiritev z Moskvo in na izboljšanje odnosov z njo so šli po vodi, ko se je ta odločila za oborožen nastop proti Češkoslovaški republik, kjer je Aleksander Dubček začel ustvarjati "komunizem s človeškim obrazom". To sovjetsko nasilje je rodilo po svetu toliko nejevolje in obsodb, da je bilo trebačasno vsako misel na zblizanje Washington-Moskva opustiti.

Položaj na bojiščih Vietnama ni kazal na nobeno naglo odločitev, ko so se ZDA bližale novim predsedniškim volitvam 1968. Predsednik L. B. Johnson, ki je imel že dolgo težave s svojim srcem, je spoznal, da rešitve ni blizu in da postaja zanj služba predsednika ZDA pri takih razmerah pretežka. Tako se je odločil, da ne bo več kandidiral. Gen. Westmoreland je zadnji teden izjavil, da mu je L. B. Johnson še pred 31. marcem 1968 povedal, da je njegovo zdravje preslabo, da bi mogel tvegati še nova štiri leta v Beli hiši.

Pri predsedniških volitvah 1968 je postalo vojskovanje v Vietnamu osrednje in odločilno vprašanje. Levičarske sile, ki so bile proti vojni, so uspeli s svojo propagando prodreti v široke množice in dobiti za svoje stališče dosti podpore. Postalo je očitno, da se je Amerika vojne v Vietnamu naveličala in hoče od tam.

Republikanski predsedniški kandidat Richard Nixon je zmagal z večino volivnih mož, ne pa tudi z večino glasov volivcev. To je oteževalo njegov položaj, ki je bil že tako kočljiv, ko niso imeli republikanci večine v nobeni zbornici Kongresa.

Novi predsednik je upal, da bo dosegel konec vojskovanja v Vietnamu preko Moskve, kar je poskušal že njegov prednik. Kmalu je uvidel, da po tej poti ne bo prišel do uspeha. Ko je postalo očitno, da je prelom med Moskvo in Pekingom resničen in globok, je Nixon uporabil kitajsko iskanje stikov in se začel pogovarjati na tihem s Pekingom. Končno se je podal tja na obisk in obrazložil vodnikom komunistične Kitajske ameriške cilje v Indokini in v vsej jugovzhodni Aziji v taki meri in tako prepričljivo, da so v Pekingu izgubili strah pred politiko ZDA v tem delu sveta.

Pomiritev s Pekingom je sledila pomiritev z Moskvo. Obe komunistični sili sta hoteli izboljšati in razširiti svoje odnose z ZDA, pa se pri teh nista upali predaleč, ker sta se bali in se še vedno bojita očitkov in zamere v komunističnih državah in seveda tudi v "tretjem svetu". Na tihem sta pritiskali na Hanoi, naj vojno konča, ker škoduje njuni mednarodni politiki, pri tem pa nista ustavili pošiljanja orožja in drugih potrebščin v Severni Vietnam, kar bi edino moglo prisiliti Hanoi na kolena.

V Hanoi so čakali v upanju, da bo predsednik Nixon

morda le klonil in se umaknil iz Južnega Vietnama neoziraje se na posledice. Ko so se bližale predsedniške volitve lani in je bila Nixonova zmaga očitna, so uvideli, da je zdaj čas za pogajanja. V Parizu je prišlo naglo do sporazuma z zastopnikom Hanoi Le Duc Thojem v pripravljanju, da bo Saigon sporazum sprejel.

V Saigonu so sporazum pregledali in premislili ter sporočili v Washington, da ni sprejemljiv, ker Južnemu Vietnamu ne nudi prave možnosti za ohranitev svobode in neodvisnosti. Nato so tudi v Washingtonu prišli do novih misli in skušali sporazum nekaj dopolniti v korist Saigona. Hanoi se je temu uprl. Nixon mu je šel mehčat trdo glavo in trmo z obnovno obsežnih letalskih napadov na področje Hanoi-Haifong. V Hanoi so spoznali, da Nixon ne pozna šale, da je voljan tvegati tudi javne proteste in odpor za dosego svojih smotrov. Pot do sporazuma v Parizu je bila odprta.

BESEDA IZ NARODA

Pevci in plesalci ljubljanske univerze bodo prihodnje nedeljo nastopili v Chicagu

Plesalca Folklorno-plesne skupine "France Marolt"

CLEVELAND, O. — Akademski pevski zbor "Tone Tomšič" je poslal našemu listu pismo s programom svojih nastopov v naši deželi in s prošnjo, da bi o njih obvestili naše rojake.

Za prihodnjo nedeljo, 4. februarja, imajo napovedan nastop v Orchestra Hall, 220 S. Michigan Avenue, Chicagu, pod pokroviteljstvom Podružnice Slovske zveze v Chicagu, Ill. Vstopnice so na razpolago v njenem uradu na 1937 W. Cermak Rd., po \$3, \$5, \$6 in \$7.

Naslednji dan, 5. februarja, bodo nastopili na državni univerzi v Vincennes, Ind. v torek, 6. februarja, v Terre Haute, Ind., v sredo, 7. februarja, pa v Lini, Ohio, v dvorani Concert Society. V petek, 9. februarja, bodo peli v Museum v Detroitu, Mich., in v nedeljo, 11. februarja, v Clevelandu v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

O svojem zboru in o plesni skupini "France Marolt" pišejo sami sledeče:

AKADEMSKI PEVSKI ZBOR "TONE TOMŠIČ" — Leta 1926 se je na ljubljanski univerzi ustanovil amaterski moški zbor, ki ga je vodil eden največjih slovenskih strokovnjakov za vokalno glasbo in navdušen zbiralec folklornega zaklada, pokojni France Marolt. Zaradi zagnanega in sistematičnega dela se je Akademski zbor hitro povzpela v sam vrh slovske glasbene produkcije. Začel je že pridirati preko meja svoje domovine, ko je njegovo delovanje pretrgala druga svetovna vojna.

Takoj po vojni so študentje začutili praznino, ki je nastala na področju izvenštudijske dejavnosti in na področju naše slovske zborovske kulture, zato so leta 1946 ustanovili mešani pevski zbor, ki je prevzel dediščino predvojnega Akademskega zbora in si nadel ime njegovega med vojno padlega člana,

narodnega heroja Toneta Tomšiča. Vodstvo je prevzel prof. Radovan Gobec. Pod njegovo roko je zbor pel deset let. V tem času je razen narodnih peli zlasti partizanske in revolucionarne pesmi. Kmalu pa je APZ "Tone Tomšič" postal tako reprezentativno izvajalsko telo, da so mu starejši in mlajši avtorji zaupali krstne izvedbe novih pesmi, ki zaradi modernih intonacijskih in drugih značilnosti zahtevajo občutljive, tehnično pa visoko sposobne in zanesljive izvajalce.

Čile vodi

Čile je glavni izvoznik naravnih nitratov, ki jih porabljajo za umetno gnojilo.

Za Slovske šole pri Sv. Vidu so darovali

CLEVELAND, O. — Kot vsako leto se je Slovska šola pri Sv. Vidu tudi letos obrnila na svoje prijatelje, da ji pomagajo pri obdarovanju otrok ob priliki sv. Miklavža. Odziv je bil zopet zelo lep.

Sledeči so se odzvali in se jim Slovska šola iskreno zahvaljuje:

Štajerski klub, Belokranjski klub, Slovska pristava, St. Clair Savings, Viktor Kmetič, Pevski zbor Korotan, Matija Plečnik, Dramatsko društvo Lilijska, M. Slak, optik, Triangle Cleaning, A. Spech, M.D., Joseph Nemanich, Sonja Toplak, DDS, Lawrence Ogrinc, MD, American Mutual Life, Joseph Zele & Sons, Precision Grinding, Susnik Norwood Appliance, Miha Srsen, Vincent Opaskar, DDS, Janez Ovsenik, Marko Sfiligoj, Melaher Men's Wear, Kollander Travel, Alojz Drobnic in Olga Mauser.

M. Boh

'Pridi, moj ljubi, pojdiva'

KANSAS CITY, Kan. — Kdo ve, kolikokrat je naša draga sestra Bertranda Vimpolšek s temi besedami vabila Zenina, naj pride po njo, po katerem je tako dolgo hrepenela. Bila je naša najstarejša sestra. Triinosemdeset let ji je bilo, ko jo je Bog uslišal. Bila je vdana v voljo božjo in je potrpežljivo prenašala dolgo bolezen in hrepenenja po nebesih ji ne moremo šteti v srečno večnost v raju. 19. januar je bil dan, ko je Zenin uslišal svojo nevesto in jo odvedel s seboj — a naš griček Assisi je objela žalost. Z vsako umrlo sestro se naše število manjša. Da bi nam rajna s. Bertranda izprosil poklicev!

Sestra Bertranda se je rodila 3. marca 1890 v Podsredi, Slovenija. 22-letna je odšla v samostan šolskih sester v Mariboru. 15. avg. 1913 je prejela redovno obleko. Večnih obljub ni mogla z drugimi narediti, ker je bila jetična. Večno zvestobo je torej mogla obljubiti Bogu 24. avg. 1920 na Kamnici, kjer so imele naše sestre Dom za jetične. Održavala je popolnoma in leta 1921 je z našo skupino prišla v Ameriko.

Takoj se je privadila svojemu okolju. Solarila je in se obenem šolala na De Paul v Chicagu, kjer je tudi prejela svoj B.A. degree. Večkrat je morala "mufati" — kot moramo vse. Bila je v teku let predstojnica v šoli sv. Nikolaja v Pittsburghu in pri Sv. Juriju v So. Chicagu. Veliko let je učila v Gary, Indiana, v šoli sv. Jozefa-Delavca. Od tam se je preselila v pokov v naš provincialni dom v Lemontu, kjer je potem dolga leta čakala božjega klica. Bila je bolna na srcu. Večkrat smo mislili, zdaj jo bomo pa res izgubili, a si je vedno opomogla. Bog je pač hotel, naj ima tu svoje vice in naj si obenem s trpljenjem lepša nebesko krono.

Sestra Bertranda je bila tih, miren značaj. Svojo dolžnost je zvesto vršila. V zadeve drugih se ni vtikala. Ljubila je sosesne in učence in bila velika prijateljica knjige. Še k rekreaciji je prinesla kako revijo ali zanimivo knjigo. In nabožne knjige so ji potem tudi krajšale marsikatero samotno uro v njeni dolgi bolezni.

K večnemu počitku so jo položili 22. jan. na pokopališču sv. Alfonza v Lemontu, kjer imamo šolske sestre svojo "loto". Tam čakajo vstajenja vse naše sestre, ki so umrle v Ameriki — razen štirih, ki so umrle v Kansas Cityju in še takrat nismo imele svojega prostora na pokopališču. Naj s. Bertranda in vse naše, ki so odšle pred nami, počivajo v

miru in naj jim sveti večna luč! Sestro priporočimo v molitve.

s. M. Lavoslava

Zimske misli

MILWAUKEE, Wis. — Zimski meseci januar, februar in polmarca prinašajo starejšim ljudem polno sivine in malodušja. Zima s snežnim razkošjem in nevarno gladino ledu je ustvarjena v veselje in užitek otrokom in mladim ljudem. Toda kot je bilo včasih, tako je še danes, da ni vsakemu dano, da bi se naučil zimske sladkosti, da bi si privoščil hotele blizu smučarskih terenov in smučarskih skakalnic.

Pred mnogimi leti sem doživljal te zimske čare v naših gozdocih in planinah. Prepričan sem, da smo mi takrat v pastirskih lesenih kočah z žganci, polento in raznimi konzervami ter smehom bili prav tako deležni smučanja in zimske radosti kot današnja mladina v najbolj razkošnih hotelih. Spomin na ta zimski čas je moja preteklost, kar je sedanjost današnje mladine, ki ga bo doživela in preživela, kot smo ga mi. V starih letih spoznaš vrednost mladosti. In tragedija starosti ni v tem, da se staraš, temveč v tem, ker hočeš ostati mlad.

Pred par dnevi mi je naš stari rojak Jože potožil, da sta slovska družabnost in tovarištvo posebno poglavje našega življenja v Ameriki med stariimi in novodošliimi rojaki. Družabnost nam je neobhodno potrebna, tako kot voda in zrak. In velikokrat smo tukaj v neskončni zadržki. Nekaj nam manjka, pa nismo sposobni razčleniti to zadržko. Res je, da obstajajo razne cerkvene organizacije, razna športna in kulturna društva, ki pa se posevčajo svojim posebnim ciljem. Slabše je med slovske upokojence, oziroma klubi upokojencev. Edini slovske klub upokojencev v našem področju deluje na West Allisu. Člani tega kluba so skupno prikorakali v razred upokojencev. Novodošli upokojencev, posebno če misli drugače kot večina, ne bi bil dobrodošel in zaželjen v tem klubu. V Euclidu, Ohio, je sedež "Federacije slo-

venskih upokojencev". V Ameriški Domovini sem pred kratkim bral, da ima ta "Federacija" včlanjenih 14 klubov s 2535 članov v vseh večjih krajih Amerike. Federacija je v vserkem in političnem prepričanju nepristranska, prireja izlete v stari kraj, bankete in piknike.

Za tiste, ki živijo v tem kraju in ki se poznajo med seboj, verjamem, da je družabnost in tovarištvo prav dobro. Za nepoznane upokojence bi bila mogoče samota dolga kot večnost. Radi teh prilik sem že leto dni član "American Association of Retired Persons" s sedežem v Long Beach, Kalifornija, in s podružnico v Milwaukeeju. Dobivam razne revije, napotke za potovanja, zdravstvene nasvete, cenejše gledališke in koncertne prireditve. V tukajšnjem Domu upokojencev sem naletel na članke, ki so zelo družabni in prijateljsko razpoloženi in te sprejmejo v svojo sredo kot sebi enakega, čeprav so mi bili preje popolni tuji.

Opazil sem, da v sredi tega življenja ima marsikdo boleč splet majhnih pokopanih želja in vsakdanjih neprilik. Kdor ni ma svoje lučke, kogar nič ne veže na nikogar — ta je dvakrat bolj nesrečen in neskočno bolj sam. Včasih smo radi kakega dogodka (smrt ali bolezen) tako majhni, da obsedimo sami, neznanatni, bolj sence kot živi ljudje. Zato v teh sredi ni več prostora za sovraštvo, v njih vladajo mir, prijateljstvo in veselo razpoloženje. Sleherni dojema, da se mu čas izteka, sleherni razume, da bo kmalu prišel čas pozabljenja in sleherni ve, da mu je Bog najboljši prijatelj.

Če me z lažjo obrekuje ali sovraži človek, ki ga komaj poznam, mi ni posebno hudo pri srcu. Izgorem se mu, ker nisem priklenjen nanj. Toda če me žali rojak, brat po krvi, pa je napisano, da božji mlini meljejo počasi, kar pomeni, da bodo vsi obrekovalci, ki jemljejo čast svojemu bližnjemu radi časti, denarja ali položaja, izplačani že na tem svetu, če pa ne, pa bodo po Danteju na dan pekla trpeli strašne muke. Čista vest je balzam duše!

L. G.

"Srpaste celice" — črnska bolezen

V Ameriki je kakih 50,000 ljudi, po večini mladih črncev, ki bolehalo na smrtonovarni bolezni, ki ji dolgo niso vedeli imena. Šele 1. 1904 je opazil zdravnik dr. James B. Herrick na mikroskopu, ko je preiskoval kri takega bolnika, da so njegova rdeča krvna telesa podolgovata in srpasta zavita (sickle cell pomeni srpasta celica). Nadaljnih 45 let je preteklo, preden je Nobelov nagradjenec Linus Pauling ugotovil, da je napaka v hemoglobinskih molekulah. Angleški biokemik Vernon Ingram je pozneje dokazal, da povzročita to napako ena sama aminovna kislina v vsaki od dveh enakih polovic hemoglobinske molekule, ko sestoji iz 574 aminovnih kislinskih sestavin. Rdeča krvna telesa zdravega človeka so okrogla in sluzasta, zato se z lahkoto pretakajo po najmanjših žilicah in donajajo kisik v vse dele telesa, podolgovata, srpasta telesa se pa ustavljajo v žilicah kakor veje in drevje v narastlem potoku. To povzroča pomanjkanje kisika v zajezenem delu telesa in hude bolečine.

Zaježitev žilic v možganih lahko povzroči možgansko kap ali duševno zaostalost, srpasta telesa v očeh vodijo v slepoto, v udih do ohromelosti, v srcu pa do srčne kapi.

Ker se telo brani proti tej bolezni, uničuje pokvarjena rdeča telesa hitreje, kakor jih človeški organizem more proizvajati. Tako nastane malokrvnost, ki navadno vodi v smrt.

Ker so prvi znaki bolezni zelo podobni vnetju slepiča, revmatični mrzlici ali malariji, je prava ugotovitev bolezni včasih prepozna.

Dejstvo, da je ta bolezen najbolj razširjena v istih krajih kot malarija, da misliti na to, da jo je človeški organizem "organiziral" v obrambo proti napadom malarije. Nosilci te bolezni so po večini črnci, deloma pa tudi druge rase, živče na Srednjem vzhodu in v Sredozemlju. Več kot 2 milijona prebivalcev (10% vseh črncev v Ameriki) prenaša to bolezen, pa večina niti ne ve za to. Če sta oba, moški in žena nosilca te bolezni (kar je eden v 144 črnskih zakonih), je verjetno, da bo vsak četrti otrok takega zakona bolan. Polovica takih otrok umrje do starosti 20 let, starost 40 let pa doživi le malokdo.

Kongres je lani odobril 115 milijonov dolarjev za raziskovanje te bolezni, a denar še ni bil nakazan. Senator John V. Tunney iz Kalifornije, ki je sodeloval zakonski predlog, je rekel, da bi se to zgodilo že davno, ko bi bili v nevarnosti beli ljudje.

Več za pokritje

HOUSTON, Tex. — Za pokritje vodov, po katerih teče ogle in njegovi produkti, so porabili dosti več zemlje, kot so jo pri polaganju teh vodov izkopali.

Boleslav Prus:

STRAŽA

"Zdi se mi, fant, da te je nekdo po obrazu udaril?... In gotovo kake trikrat..."

"Jaz sem mu že pokazal, je odvrnil Andrejček s temnim pogledom.

Mati je bila tedaj v veži, torej ni takoj slišala razgovora. Oče pa tudi ni hitel z vprašanji, ker je ravno zamašeno cev vrtal z žico. Šele ko je predrl cev, je vprašal dalje:

"Kdo te je pa tako počastil?"

"Tisti konjederec Herman," je zagodrnjal Andrejček, zmajavši z lopaticami, kakor bi ga kaj srbelo.

"Tisti Hamerjev?" je vprašal oče.

"Da, tisti."

"Kaj si pa delal pri Hamerju, ko ti je prepovedano tja hoditi?"

"Tako sem pogledal k učiteljevemu skozi okno," je odvrnil fant ves zardel in takoj hitro dodal:

"To nemško seme je priletelo iz kuhinje in se zadržalo: 'Kaj pa gledaš v hišo, zločinec?' 'Kaj sem ti ukradel?' pravim jaz. 'Se nič,' pravi on, 'toda gotovo misliš krasti.' Potem pa zavpije: 'Boš šel strani, če ne, ti dam po zobeh!' Jaz pa pravim: 'Pa poskusi!' On: 'Sem že poskusil.' Jaz pa: 'Morda poskusiš še enkrat?' On pa: 'Tu imaš še enkrat'..."

"Uren Nemec!" je zagodrnjal Polž. "Pa mu nisi ti nič naredil?"

"Kaj naj bi mu bil naredil?" se je razjezil Andrejček. "Zgrabil sem poleno in ga oplazil čisto malo po glavi... Morda dvakrat, no — naj bo trikrat. Ta podlež se ti je pa takoj zgrudil na tla in se onesvestil.

Hotel sem mu jih v naglici še par priložiti, toda iz bajte so prileteli oni. Fric je imel celo puško v roki, zato sem zbežal."

"Pa te niso vjeli?"

"Oho! kako naj me vjamejo, ko sem tekel kakor zajec."

"Križ je s tem fantom," se je oglasila mati, ko je slišala pripovedovanje. "Se ubili ga bodo ti Nemci."

"Kako neki?" je odvrnil oče.

"On je hitrejši od njih in jim

uide."

Tlačil je pipo in zopet začel razmišljati o zločincih, ključavnicah in zapahih.

Toda drugi dan, ravno opoldne, so prilipred Polževo bajto Fric Hamer, njegov brat Viljem in hlapec Herman, ki je imel glavo tako obvezano s cunjami, da se je videlo komaj eno oko. Vsi trije so se ustavili na cesti, Fric je pa začel vpiti na Ovcarja:

"Hej, ti tam!... Povej gospodarju, da naj pride vun."

Polž je slišal krik in stekel pred vrata, v naglici zapenjaje po poti pas okrog srajce.

"Kaj hočete?"

"Tožit gremo tega ubijavca," je kričal Fric, razsrjen. "O! le poglej, kako je poškodoval Hermana... Tu imam zdravniško izpričevalo, da so rane nevarne," je dejal, kazaje kmetu polo popirja. "Sedel bo v ječi, ta vaš Andrejček..."

"Učiteljevi se je hotel prisiliti!... Za mrežo se bo slinil!..." je jecal nerazločno Herman, kajti imel je usta kar dvakrat prevezana.

Polž se je malo prestrašil.

"Sram naj vas bo," je dejal, "ko hodite za take neumnosti k sodišču; saj je tudi Herman udaril fanta dvakrat po obrazu, pa nam še na misel ne pride, da bi šli tožit..."

"Aha! dal sem mu jih, prav..." je jecljal Herman. "Toda kje se mu pa kaj pozna?... Kje so sledovi krvi?... kje zdravniško izpričevalo..."

"Poštenjaki ste," je dejal Polž. "Ko smo vam rešili prešiča, tedaj ni nihče povedal niti orožniku, da smo bili mi. Ko je pa fant Hermana za šalo česnil s palico, že letite tožit..."

"Samo pri vas je vreden prešič toliko, kakor človek," je odvrnil Fric. "Toda pri nas ni dovoljeno, človeka poškodovati... ko odsedi v ječi, se bo odvadil pobojev, ta kmetavzarski lump!"

In odšli so vsi trije v občinsko pisarno.

Po tem dogodku je Polž pozabil na zločine, ključavnice in navore, ter začel zopet razmišljati: kaj bo storilo sodišče z Andrejčkom. Večkrat se je posvetoval z Ovcarjem.

"Veš ti, Matija," je dejal, "jaz menim, ko bo stal pred sodiščem naš mali Andrejček zraven velikega Hamerja, se ne bo fantu zgodilo morda nič hudega..."

"Gotovo se mu ne bo nič zgodilo," je potrdil hlapec.

"Vendar," je nadaljeval Polž, "sem radoveden, kakšna kazen ga more zadeti za poškodovanje?"

"Glave mu že ne vzamejo,"

je odvrnil Ovcar, "pa tudi nič posebnega mu ne bodo storili. Pomnim, ko je Šimen Krojač pobil do krvi Vojteha, da so zaprli Šimena za dva dni. Ko je pa Potoška, žena Andrejeva, ranila z loncem Repnikovco, je morala plačati kazen."

Polž je obstal in rekel čez hip:

"Res je. Saj so se tudi pri nas ljudje stegli, pa ni nobeden šel v ječo. Samo bojim se, če so morda Nemci dragocenejši nego mi, kmetje."

"Kako naj bo dragocenejši tak nevernik?"

"Pa vendar... Le pomisli, kako hodi straževodja okoli njih. Celo s Hribom ti ne bo tako govoril, kakor s Hamerjem."

"Resnica. Toda tudi straževodja vam pove, če ste sami z njim, med štirimi očmi, da je Nemec — lump."

Polž se je nekoliko pomiril. Vendar je še vedno premišljeval o kazni, ki more zadeti Andrejčka, prvo nedeljo je pa šel z ženo in fantom skupaj v cerkev, da bi vprašal ljudi, ki bolj poznajo sodišče, za svet.

Doma je ostal Ovcar sam, ki je varoval najdenko in pazil na lonce na ognjišču.

Bilo je že popoldne, ko je začel na dvorišču pes besno lajati,

kakor bi ga kdo dražil. Ovcar no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

kos klobase in štiri preste, njen mož je bil pa tako ginjen, da je zaklical:

"Vozil sem se že daleč, pa še nikjer nisem dobil tako poštenega človeka, kakor si ti, bratec. Zato — ti pustim nekaj v spomin. Nimaš, bratec, morda steklenice?"

"V izbi bi morda katero dobil," je odvrnil Matija z glasom, ki se je tresel od radosti, čuvši, meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

Ovcar ga je pogledal nezaup-

no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

Ovcar ga je pogledal nezaup-

no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

Ovcar ga je pogledal nezaup-

no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

Ovcar ga je pogledal nezaup-

no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

Ovcar ga je pogledal nezaup-

no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

Ovcar ga je pogledal nezaup-

no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

Ovcar ga je pogledal nezaup-

no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

Ovcar ga je pogledal nezaup-

no.

"Ste-li od daleč?" je vprašal.

"Šest milj odtod. Z ženo greda obiskat sorodnike, še kake štiri milje. Dobre vodke vam dam in klobaso, če mi pomagata."

Ko je slišal besedo "vodka", so se Matiju sumnje takoj začele majati. Pokimal je še parkrat z glavo, se pretegnil, slednjič je sklenil pomagati bližnjemu, pustil najdenko v izbi in odšel s sekiro za potnikom.

V resnici so nedaleč za poslopji stale sani, vanje vprežen konj, na saneh je bila sključena ženska, še bolj zavita ko njen

mož. Zagledavši Ovcarja, je začela ženska hvaliti Boga, mož je pa takoj napil Matiji iz velike steklenice.

Hlapec se je branil radi lepšega, potem je pa potegnil iz steklenice, da so mu stopile solze v oči, ter začel popravljalni sani. Ni bilo veliko dela pri njih, morda za kake pol ure; kljub temu hvaležnost obeh potnikov ni poznala nobene meje. Ženska je dala Ovcarju da mu pustita vodke.

no.

"Usmilite se, gospodar," je odvrnil tujec, "in pomagajte nam v nesreči. Nedaleč od tu, za vašo bajto, so se nam polomile sani, pa jih še popraviti ne moremo, ker so nam hudobni ljudje ponoči ukradli sekiro iz koša."

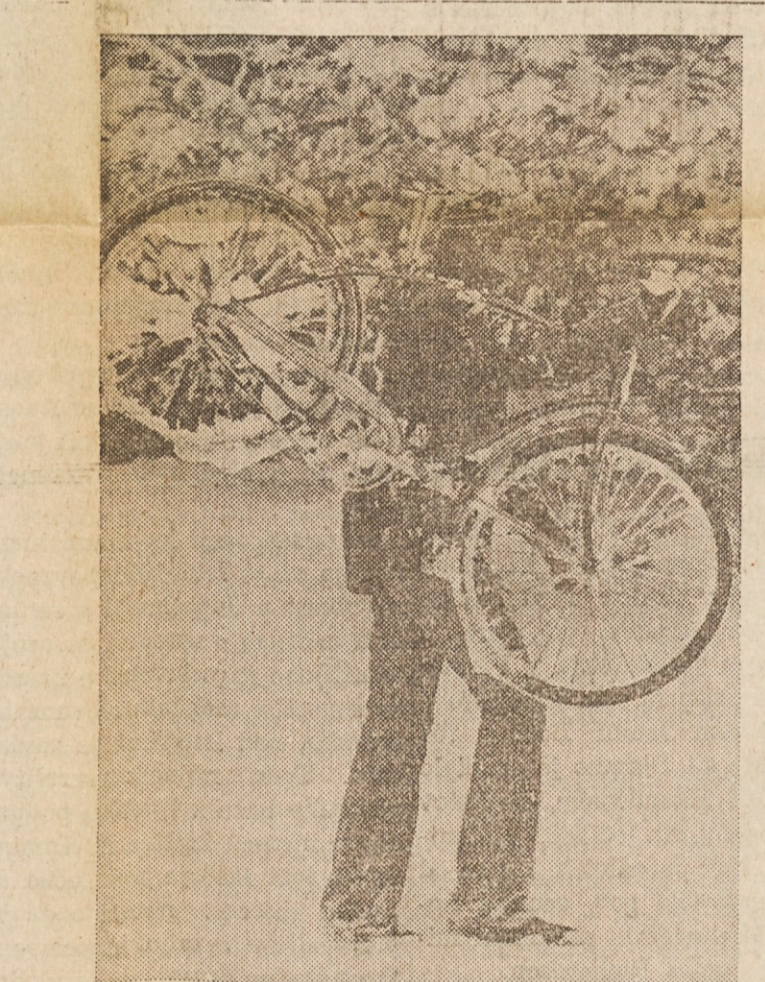
NA STRAZI! — Faye Dunaway se je postavila kot moderna amakonka na stražo pred svojim petrolejskim vrelcem v filmu "Oklahoma Crude", ki ga pripravljajo za predvajanje.

ZENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
K RASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina
5117 St. Clair Avenue 431-0628

ZA VOZNO TOKRAT KOLO NI! — Fant v Lincolnu v Nebraski je zadnjič, ko je zapadel sveži sneg, naglo spoznal, da se ne bo dalo voziti. Namesto, da bi se spravljal na kolo, ga je rajše naložil na ramo in nadaljeval pot.

PRODAJNI VZORCI — Na sliki je zbirka tolov iz preteklega stoletja v miniaturnih vzorcih, ki so bili razstavljeni na Narodni antični razstavi v New Yorku. Zbirko vzorcev je kazala in razlagala Mrs. Gertrude Jarvis iz Woodstocka, N.Y. Na desni drži Tom Ballan iz Fort Lee, N.J., trgovec s starinami, fri zerski stol iz leta 1880, ki je cenjen na \$650.

LOUIS MAJER SHOE STORE

6410 St. Clair Avenue Phone 391-0564

velika razprodaja čevljev

od 30. januarja do 17. februarja

20% do 50% POPUSTA od rednih cen pri ZIMSKIH moških, ženskih in otroških čevljih, skornjih, snežkah, galošah in toplih copatah

10% POPUSTA od rednih cen pri vsem drugem blagu v zalogi. Dobrodošli! Pridite pogledat brezobvezno!

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St 431-2088
17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S PONIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

GE SE SELITE

izpomite ta odrezek in ga dam takoj posljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov: .....

Moj novi naslov: .....

MOJE IME: .....

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

KSKJ

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

zarejena moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu

- izdaja najmoderneje vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino
  - posmrtnine za neomejeno vsoto
  - za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$609.00
  - za odrasle člane bolniško podporo
  - članom posodi denar za nakup doma.
- Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izrezek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.